

SOLRENNING

**EKSTRA OM
BRYHN-SAKA!**

omelett
«an knuse egg»

Innhold:

- I. Skisse til politisk oppsummering av Bryhn-saka...s.2
- II. Hvorfor ble Bryhn-saken kjøpt som en konsentrert politisk kampanje? s.
- III. Kritikk til DS for ledelsens arbeid med Bryhn-sakens.
- IV. Svar på kritikken fra DS.....s.

**BRYHN-SAKEN
DOKUMENTASJON**

1. Det som legges fram her, er en begrensning, foreløpig og nokså lite diskutert oppsummering av Bryhn-saka. Andre oppgaver, som måtte vike under saka, har trengt seg på. Derfor har vi vært nødt til å begrense og utsette endel av oppfølgingsarbeidet med saka.
2. I arbeidet med BOKA har vi kommet fram til et OPPSUMMERINGS-KAPITTEL som inneholder disse punktene:

1. FIENDEN

- a. Hvorfor fienden kjørte denne saka opp?
Allmenn og særegen bakgrunn.
- b. Svakheter og styrke hos fienden i denne saka, strategi - taktikk.
- c. Fiendens planer.

2. OSS SJØL.

- a. Styrke og svakheter hos oss: Strategi og taktikk.
- b. Våre taktiske mottrekk og planer.

3. HVA VISTE SJØLVE RETTSSAKEN ?

- a. Borgerskapet må tilsløre sin historie, men det nytter ikke - sannheten kommer fram.
- b. Viktige lærdommer om krigen, borgerskapet og kamplinje. Overvåkning av aktivister og kommunister. Viktige lærdommer i en førkrigssituasjon.
- c. Politivold. Urettferdig vold mot rettferdig kamp det viktigste. Et klassespørsmål, et strategisk spørsmål. "Ulovlig" vold fra politiet nesten UMULIG å få dømt i borgerretten.
- d. Rettsapparatet og klassejustis. Dommer, jury og aktor på parti, borgerkapets parti.

4. VURDERING AV DOMMEN.

5. KAMPEN OM OPINIONEN OG MASSENE.

- a. Støttearbeidet og tribunalet. (Kort, begge deler i egne kapitler i boka.)
- b. Pressen, NRK. (Kort, eget kapittel)
- c. Opinionen, massene: Den avgjørende faktor.

6. BRYHN-SAKEN OG DEN DEMOKRATISKE KAMPEN.

- a. Saken et ledd i en Ny-McCarthyistisk kriminalisering av opposisjonelle og revolusjonære i en krisetid.
- b. Betydningen av frontarbeid og riktig taktikk.
- c. Kommunistenes holdning til den demokratiske kampen.

7. HVA HAR VI OPPNÅDD ?

3

- a. Politiske avsløringer av borgerskapets holdning til okkupanten og en aktiv motstandskamp, og dens kamp mot aktivister og kommunister. Politiske avsløringer av McCarthyisten Bryhns overvåkningsarbeid under og etter krigen.
- b. Skapt en mer aktiv front mot påtalemyndighetens Ry-McCarthyistiske offensiv mot ytringsfriheten. Vist at motstanden er bred og kan styrkes. Stort progressivt potensial som kan utløses på demokratisk frontgrunnlag.

8. OPPGAVENE FRAMOVER.

Det er en langt mer begrensa oppsummering vi vil legge fram her. Vi går rett på FIENDENS PLANER, VÅRE MOTTREKK, og slutter med en kort vurdering av DOMMEN og KAMPEN OM OPINIONEN OG MASSENE.

3. FIENDENS PLANER

Viktig utgangspunkt er at påtalemyndigheten, Alsaker og Bryhn ønsket en helt annen rettssak enn de fikk. De ønsket en rettsak der RV kunne tas på nazist-beskyldningene og nekta lenge for at beskyldningene om Bryhn i Sverige hadde relevans for saken. De nekta å etterforske Stockholms-sakene. De gikk mot krav om mortifisering. Dette fordi det da er nødvendig å tillate sannhetsbevis. De lot det sive ut i pressen at Bryhn selv ikke hadde presset fram saken og egentlig ikke behøvde å være til stede under rettsforhandlingene. Riksadvokaten syntes dette var en vel lav profil, og spurte om det ikke var riktig at Bryhn, slik det er vanlig i injuriersaker, reiste krav om mortifikasjon. Dette skjedde samtidig med at Riksadvokatens kontor ga pressen opplysninger som gikk ut på at alle fem hadde kalt Bryhn nazist og entydnet straffer på 6 mnd. ubetinget, 1/4 million i erstatning, pluss bøter. På dette tidspunkt må Riksadvokaten ha regnet dette som en enkel sak og ikke skjönt at han ved å reise spørsmålet om mortifisering åpna for bevisførsel om Bryhn i Stockholm.

Fra da av begynte saken å endre karakter. Bryhns virksomhet i Stockholm kom i søkelyset, som representant for borgerskapets kamp mot aktiv motstand og kommunister. Alsaker og Bryhn håpet fremdeles å unngå en affære, ved bevisavskjering. Men da

advokatene og vi sjøl presset på, kom Alsaker på defensiven, og i beit for løsningen lot han tids gå. Det skulle han ikke gjort. For høsten -7/ ga Riksadvokaten han en smekk over fingrene og forlangte søka opp så fort som mulig. Dermed var Alsaker nødt til å godta HELE vår bevisførsel. Noe annet ville føre til at vi anknet på alle punkter og det kunne ta mange rettsmater og nye tid.

4

Alsaker måtte skifte taktikk. Fra planene om kortvarig retts-sak og fløtt JURIDISK kjør, gikk han over til en POLITISK off-ensiv for å kriminelisere RV's politikk. Siktemålet var å få oppmerksomheten vekk fra den solide dokumentasjonen på Bryhn, få en brei front mot RV's politikk med sympati fra jury og presse og få provosert oss til å slå i alle retninger. Med dette håpet Alsaker at frontlinjen ville bli RV MOT ALLE ANDRE. RV, og ikke Bryhn, ville stå på tiltalebenken og en frontlinje på ytringsfriheten håpet han ville bli umulig. Dette var Alsakers taktikk, fra første til siste dag av rettssaken. Det var høyt spill fra en som kort tid før hadde sagt at rettssaken ikke hadde noe med politikk å gjøre. Men Dorenfeldts press som gjorde det nødvendig å tillate vår dokumentasjon, ga han en helt annen sak enn han hadde tenkt seg. I tillegg fikk han et støkk da han fikk HVITBOKA, med solid dokumentasjon og kjør på hans habilitet. Hva var dette? Var han i ferd med å miste grepet om saken? Kunne han stole på at Bryhn ikke hadde så svart melt i posen at forsveret ble en utseknemlig jobb i stedet for det antikommunistiske glansnummeret han hadde trodd ville gi karrieren et puff? Hva med våre bevis, var de gode nok, sjøl for en borgerlig jury? Alsaker ble desperat. Det er i lys av dette vi må se politistatmetodene hans, med påvirkning og harde politiavhør. Det er dette som er bakgrunnen for at han kjørte politikk framfor juss i rettssalen. Han visste at det ville gi oss argumenter om at det var EN POLITISK PROSESS, men han så ingen annen utvei. For å hindre at Bryhn kom på tiltalebenken i stedet for oss, kjørte han linjen: "Alle gode krefter mot RV". Han håpet at dette ville overbevise juryen og pressen, slik at de så PÅ OSS og ikke Bryhn som anklaget. Han håpet dessuten at vi ville gå på limpinnen og bruke retts-salen som debettforum for allmenn politikk i stedet for 1) å nekte vår allmenne politikk kriminelisert og 2) holde angrepet og oppmerksomheten om Bryhn.

Alsakers forhåpninger ble gjort til skamme.

a. Vi hadde følgende vurdering:

Rettsalen er fiendens arena. Vår styrke er at vi har sannheter på vår side. Men retten vil ikke godta det. Vi vil ELI DØMT siden vi ikke kan ta Bryhn på fersk gjerning, 30 år etterpå. Men HVA SLAGS DOM OG STRAFF vi får, er først og fremst avhengig av den opinionskampen vi klarer å føre og den massestøtten vi får.

Dette mente vi ville avhenge mye av hvilken kraft vi klarte å legge i støttearbeidet, ut fra riktige linjer og taktikk. Men det ville også være avhengig av at vi hadde en riktig taktikk I RETTSSALEN, en taktikk som hindret Alsakers planer om politisk isolasjon og hindre at det var Bryhn saken i realiteten dreide seg om.

Dette sikret vi ved den solide dokumentasjonen på Bryhn, hvitboken. Og vi sikret det ved at vi slo tilbake Alsakers forsøk på kriminalisering av RV's allmenne politikk og vårt syn på krigen allment. Vi slo tilbake, OG KJØRTE PÅ BRYHN, KONKRET OG DOKUMENTERT, SAKLIG.

Vi unngikk allmenne utgreiinger om RV's politikk og kjørte i stedet PÅ SAK. Dermed holdt vi oppmerksomheten på BRYHN og skapte tvil om utfallet av saka i opinionen og pressen. De var hele tiden usikre på oss, refererte oss ganske mye og våget ikke å dømme oss nord og ned. Journalistene hev seg over KK: Hadde vi noe nytt å komme med? Det hadde vi ganske ofte. Dette var mottrekket mot Alsakers forsøk på kriminalisering av vår allmenne politikk, på å få oppmerksomheten vekk fra Bryhn og få oss stemple og isolert.

b. VI MÅTTE HOLDE EN HØY PROFIL PÅ DEN DEMOKRATISKE KAMPEN. DET GJORDE VI VED Å:

- kjøre på Alsakers habilitet, diskreditere hen.
- kjøre på metodene til Alsaker, med vitnesvør m.m.
- protestere mot kriminaliseringen av vår politikk, ytringsfriheten.
- utnytte opposisjonen Dorenfeldt & Co. sjøl hadde skapt ved sine overtramp i flere saker, og stille denne saken i en slik sammenheng.
- sikre at støttearbeidet fikk en klar TVERRPOLITISK karakter på demokratisk grunnlag.

- advare mot politisk hekseprosess.

TRIBUNALET var en viktig motoffensiv her.

Alt dette skapte en brei front mot fienden på demokratisk grunnlag.

c. VI MÅTTE UTNYTTE MOTSIGELSER I FIENDENS LEIR ved å føre Borten, Evang og Nyhamar som vitner. Alle disse er mot RV's politikk allment, men enda mer mot Bryhn. Disse ga saken mer offentlighet og fungerte som våre støtter, på sitt eget grunnlag.

d. VI MÅTTE TA BRODDEN AV ALSAKERS KJØR på våre vulgaristiske overslag fra valgkampen -75 ved nødvendige defensive tiltak i form av presiseringer.

Også dette fungerte bra: Vi fikk hovedkjøret på -46 BESKYLDNINGENE og ikke nazist-beskyldning og Gestapo-tjeneste. Vi fikk kjøret på POLITIVOLD og ikke terrorist.

- Til sammen førte disse mottrekke til at vi sto så sterkt i opinionen at det ikke var mulig å knekke til mot oss slik det var tenkt. Vi unngikk å bli isolert og avfeid. Støtten og presedekninga viser det helt klart!

5. KORT VURDERING AV DOMMEN.

a. For det første må vi klart slå fast at det er en URETTFERDIG dom, en KLASSEDOM. Bryhn skulle vært dømt, ikke vi.

b. For det andre må vi slå fast at det er en HARD dom, langt hardere enn det sjøl vanlig borgerlig rettspraksis skulle tilsi i injuriesaker.

c. For det tredje må vi være klar over at Dorenfeldt og Alsaker la opp til ET HELT ANNET STRAFFENIVÅ enn det de fikk til. 6 MÅNEDERS UBETINGET FENGSEL, 1/4 MILLION I ERSTATNING, PLUSS BØTER OG SAKSOMKOSTNINGER, er noe kvalitativt annet enn det de klarte å dømme oss til. Ut fra DERES målsetning er det vi som har vunnet saken og ikke de. Dere skulle sett hvordan Alsakers kjeve datt ned når dommeren kuttet hans straffepåstand helt drastisk og i tillegg sa at en av premissene var at Bryhn ikke hadde tatt beskyldningene alvorlig i 1946! Det var

helt imot Alsakers kjær og forhåpninger.

7

Forklaringen på dette er i første rekke at Alsaker ikke lykkes i å isolere de tiltalte eller RV.

Han klarte det ikke i retten eller i pressen. Han klarte det enda mindre i opinionen og i massene.

6. KAMPEN OM OPINIONEN OG MASSENE.

Gjennom støttearbeidet på oppropet, gjennom KK, løpesedlene og standsene, gjennom tribunalet og pressedekningen, gjennom møtene og aktiviteten i støttearbeidet på gata, på arbeidsplasser og i bomiljøer, ble det skapt en brei opinion til støtte for de tiltalte.

Det er ingen tvil: Om vi tapte saken reint juridisk har vi vunnet opinionen og fått en politisk støtte blant massene som gir utfallet av saken et positivt perspektiv: FIENDEN kan isoleres om vi lager en taktikk for hvert enkelt slag. VI kan vinne om vi forener oss med massene i taktikken, avslører fienden og står på med en offensiv stil.

for DS/AU - L

HVORFOR BLE BRYHN-SAKEN KJØRT SOM EN KONSENTRERT POLITISK
KAMPANJE - HVORFOR KOM IKKE HVITBOKA UT F.EKS. I NOVEMBER
I FJØR ?

8

Noen kamerater har kritisert at Bryhn-saken kom for brått på
ut fra det at Bryhn-saken var flere år gammel og at tidspunkt-
et for rettssaken var kjent lang tid i forveien.

Det er riktig at saken var gammel. Men det er ikke riktig at
vi kjente TIDSPUNKTET for saken lang tid i forveien. For hvor-
dan var forspillet til rettssaken ?

Saken ble bebudet opp fra myndighetene en rekke ganger: Våren
-76, høsten -76, våren -77, høsten -77. Hadde Alsaker holdt
fast ved sin linje om at vår bevisførsel skulle begrenses,
ville ikke saka kommet opp før HØSTEN -78, tidligst. Hvorfor?
Jo, fordi vi ville anket alle hans avskjæringer av bevis og
dette ville krevd en rekke rettsmøter og gått gjennom en rekke
instanser. I Bjørn Nilsen-saken tok dette mer enn et år. Det
som gjorde at saka kom Nå, var at Dorenfeldt ga Alsaker klar
beskjed: Godta deres krav, men få saken raskt opp - uansett.
Dette skjedde høsten -77. Først 15. DESEMBER fikk vi beskjed
om når saken skulle opp. Nå hadde vi før dette fått signaler
som gjorde at vi forserte forarbeidet med hvitboka. Men først
15/12 kunne vi begynne å lage en konkret tempoplan for arbeid-
et med saka. En god del forarbeid var gjort, reiser og studier,
diskusjoner og allmenne planer. Men vi skal huske at DS var så
hardt presse arbeidsmessig at vi ikke kunne prioritere mye
krefter på dette så lenge tidspunktet var uvisst og nærmere
oppgaver pressa på.

Straks tidspunktet for rettssaka var klart, satte vi igang for
fullt. Vi la propaganda-plan, planla utkjør i partiet, disk-
uterte taktikken og la opp støttearbeidet. Vi forberedte sjølve
rettssaken, taktikken, vitnene m.m. Men fremfor alt måtte vi
jobbe en god del med det svære materialet som skulle foredles
til en HVITBOK som kunne bli et redskap i støttearbeidet.

Dette skjedde like oppunder jul. Fra begynnelsen av januar
ble alt dette satt ut i livet.

Fordi årsplan-oppgaver og årsmøte-forberedelser krevde sitt,
betydde det mye arbeid på få kamerater.

Fordi vi mente at prioriteringene i årsplanen ville være tjent med det, la vi opp til en KONSENTRERT politisk kampanje foran og under saka. Som kjent er den demokratiske kampen ikke prioritert i årsplanen. Vi mener fremdeles at dette var en riktig vurdering. Vår tillit til den politiske tyngden i kjøret på Bryhn-saken, og til at partiet med venner og sympatiserer ville la seg mobilisere i en slik kampanje har HOVEDSAK slått til. Likeledes vår vurdering av at vi med en slik kampanje ville vinne opinionen og massene, sjøl om vi helt opplagt ville tape reint juridisk. *

1. Vi mener at DS har gjort en rekke byråkratiske feil i Bryhn-saken. Dette viser etter vår mening at DS fremdeles er kommet kort i oppgjøret med disse feila.

2. De viktigste feila er:

- a. Direktivet og utkjøret om saken kom altfor seint. Det førte til ganske mye kullkasting av avdelingenes planer.
- b. Direktivet legger indirekte skylden for at arbeidet er kommet så seint i gang på medlemmene. ("nå må vi slutte å gå å sulle", og ledelsen gjør sitt, det er bare opp til medlemmene..)
- c. Det ble ikke gjort noen særskilte tiltak fra DS sin side for å mobilisere Ufene, ennå det var vel ganske klart at disse måtte ta mye arbeid i denne saks.
- d. F. g. a. det seine utkjøret måtte en del kadre plukkes fra andre saker, noe som har ført til sabotasje av annet arbeid og spesielt arbeid i grunnorganisasjonene.
- e. Direktivet som kom tenderer også til moralisme og mobiliserer ikke på politikken.
- f. Direktivet inneholder ikke noen konkrete anvisninger på hvordan andre høyt prioriterte oppgaver skal behandles denne uken, f.eks. KK og årsmøtebevegelsen.

3. Alle disse feila tyder på en feilaktiv innretning og prioritering av kreftene i Bryhn-saken. Det er gjort mye og bra forarbeid i saken og mange kjente kvinner og menn er samlet til støtte. Dette står ikke i forhold til hva som er gjort for å mobilisere organisasjonene og dermed utnytte masseene. Det er nå en gang slik at saken kan bare vinnes med massenes støtte, og ikke inne i rettsalen.

4. Vi er klar over at DS har hatt alvorlige kaderproblemer. Dette er en formildende omstendighet, men kan ikke forklare feilene.

5. Vi mener sånne feil svekker slagkraften vår og tarer på entusiasmen til folk.

6. Dette betyr ikke at vi sjøl mener at vi ikke har gjort feil i denne saken. En av de viktigste er underprioritering som følge av manglende forståelse for sakens betydning. Dette har DS

vært førende på å korrigere.

11

7. Vi ber om svar fra DS snarest.

Kameratslig hilsen

SVAR PÅ KRITIKKEN FRA DS.

Vi skal svare på kritikken deres. Vi mener den reiser viktige spørsmål både i forbindelse med Bryhn-saken og antibyråkrati-kampanjen. Vi vil bruke kritikken deres som utgangspunkt for å oppsummere arbeidet med Bryhn-saken. Det vil ikke være en fullstendig oppsummering, men noen hovedpunkter. Det vil ihvertfall bli et grundig svar.

Bryhn-saken var en politisk kampanje av stort format. Hva gjorde DS for å reise denne kampanjen, for å mobilisere partiet og vinne støtte i opinionen og massene?

- FORAN RETTSSAKEN:

- Vi var klar over at forutsetningen for å vinne støtte utad og gi kameratene politisk ammunisjon i støttearbeidet var en grundig dokumentasjon fra vår side. Derfor la vi mye arbeid i HVITBOKA som kom ut vel 2 uker før rettssaken, i 5000 eksemplarer.

- Vi arbeidet mye med taktikken for å legge støttearbeidet på et riktig politisk nivå. STØTTEOFFROPET var et resultat av dette.

- Vi kjørte offensivt ut for å få markert BREDDEN i støttearbeidet ved å få støtte fra kjente personer allerede i utgangspunktet. Dette skulle gi støttearbeidet en klar TVERRPOLITISK karakter, hindre isolasjon av RV (jfr. Alsøkers taktikk og våre mottrekk, i en annen artikkel i dette nr. av Solrenning). Det skulle gjøre det lettere å nå BREITT UT I MASSENE med støtte. Dette arbeidet ble på landsbasis ledet av DS.

- Ut fra taktikken og de samme vurderinger jobbet vi for å få et sterkt og tverrpolitisk TRIBUNAL.

- Vi la opp Bryhn-kjøret i KK, f.eks. KK med 4-SIDEREN med 15000 ex. til Bergen. Vi hadde svære oppslag, propaganderte for hvitboka og betydningen av støttearbeidet. Vi brukte KK som en kollektiv propagandist og organisator.

12

- Vi kjørte pressekonferanser og kjørte ut pressemeldingen som løpeseddel.

- Vi hadde STØTTEMØTE uka før saken tok til. Tross dårlig annonsering og amatøristiske klikk i forarbeidet, var det et mobiliserende og organiserende møte.

- UNDER RETTSSAKEN kjørte vi ut nesten daglige løpesedler.

- Tribunalet fungerte bra, med møter og pressemeldinger.

- KK var glimrende, med offensive og grundige oppslag fra dag til dag.

- De tiltalte var på offensiven. Ved at vi klarte å holde Bryhn på tiltalebenken og utnytte motsigelser i fiendens leir, j. fr. Borten, Evang og Nyhamar, var det umulig å isolere oss eller tie oss ihjel. PRESSEN skrev mye, på godt og ondt.

- Vi holdt offensiven, hadde MASSENE på vår side. Alle erfaringer viste at det gikk LETT å vinne støtte.

- Vi hadde et apparat for støttearbeidet, sekretariat, som i hovedsak fungerte bra både mht stands-aktivitet og flere bedriftsutdelinger. Aktiviteten økte på under saka.

- Vi hadde 2 store arrangementer, med 5-600 folk. Samt flere andre arrangementer.

Etter vår vurdering var dette en av de best gjennomførte politiske kampanjene partiet har hatt. Vi er ikke sikre om en sånn positiv vurdering. Nå oppsummerer saka slik: "Lag ikke flere Bryhn-saker, hr. riksadvokat..... De (RV) har i denne saka oppnådd mer enn de våget å drømme om". Den sentrale KK-redaksjonens vurdering, at Bryhn-saken var en politisk seier, tross "tap" i retten, er vi helt enig i. Vi har aldri nådd så breitt ut. Etter vår vurdering er Bryhn-saken et eksempel på at vi med riktig taktikk for hvert enkelt slag, slik Mao foreskriver, kan nå breitt ut og isolere fienden.

Den politiske oppkjøringsstartet i begynnelsen av januar med KK, etter vårt pådriv og etter DS sin propagandaplan. Det fortsatte med hvitboka, støtteoppropet og 4-sideren. Vi fikk avklaringsse av Dønsfeldts og Lassens offensive planer om å

knekke til mot RV. Vi fikk avsløringene om Alsskers politi-
stat-metoder i etterforskningen.

13

Disse harde angrepene fra fienden, hvitboka og kjeret i KK, skulle vel være POLITISKE mobiliseringer god nok for avdelingsstyrene og medlemmene ?

Sjøl om vi IKKE hadde mobilisert på de indre linjene skulle dette være nok til å tenne kamplysten og få entusiasme ut fra det vi oppnådde i arbeidet, skulle det ikke det ?

Det var nok for EN MENGDE sympatisører og venner, som ikke har adgang til våre interne linjer. Vi har uttallige eksempler på venner som jobbet støttearbeid i sitt miljø. Vi har f.eks. sympatisører som blei sinna da noen i sekretariatet sa at standsene var fulltegna, som sa at det kunne de ALDRI bli og gikk på nærmeste stand. Han sto ALLE standsdager. Vi har journalister fra Dagens Nyheter som dro fra Stockholm til Bergen etter å ha lest hvitboka. Vi har Venstre-kvinna som leste boka og sa: "Dere har rett, men taper saka. Men her er 500 kr. og lykke til!" Vi har SV'ere som jobbet knallhardt med støttearbeid. Ingen av disse trengte noen intern mobilisering for å bli tent på saka, se betydningen og jobbe entusiastisk.

Hvis det er slik at det SKAL MERE TIL for å mobilisere oss sjøl når PARTIET står på tiltalebenken, enn folk UTAFOR partiet, da er det noe riv ruskende galt fett. Dette NOE heter byråkrati. Vi skal komme tilbake til det.

Sjøløst var alt det nevnte EKSTERNE kjeret, med KK, vår kollektive propagandist og organisator, og HVITBOKA i særklasse, bevisst og plannmessig lagt opp som en del av mobilisering av medlemmene.

Men hva med den INTERNE mobilisering? Ders sier at den kom seint, noen sier at de ikke ble politisk mobilisert foran saka. Ja, de sier det. Et avdelingsstyre mobiliserte et avdelingsmøte på kritikk av DS for manglende politisk mobilisering. Dette gjorde de midt under kampen. Sjøl om DS HADDE gjort en slik feil, burde ikke sjølve KAMPSITUASJONEN gjort at de mobiliserte medlemmene mot FIENDEN, og tok kritikken av DS opp etter at kampen var over? Men i hvertfall: da medlemmene fikk vite om DEN GRUNDIGE MÅNEDSLANGE INTERNE MOBILISERINGA TIL DS,

blei de forbernte, skrevde styret sjelkritikk på stedet og gikk over til å planlegge støttearbeidet.

14

I TILLEGG TIL ALT DET EKSTERNE GJORDE DS FØLGENDE PÅ DE
INDRE LINJENE:

1. 7. januar, EN MÅNED FØR SAKEN TOK TIL, ble det diktert et ganske grundig direktiv på STYREKONFERANSER i partiet. Her ble sakens betydning slått fast: Konfrontasjon med fienden, politiske avsløringer av borgerskapet, angrep på RV og forsøk på politisk kriminalisering. Det ble trukket parallell med streikekamp og gjort klart at massene vil se om vi står på for fullt eller gjør knefall.

Det ble også slått fast at en del kamerater ville få dette som HOVEDOPPGAVE før saken, og at - sitat: "Under rettssaken vil massearbeidet til støtte for de tiltalte måtte drives kraftfullt av hele partiet og alle kamerater".

Videre ble det varslet om planer og hvitbok, og om et skriftlig direktiv om Bryhn-arbeidet. Vi fikk flere rapporter om at dette direktivet ble møtt med entusiasme.

2. Det varslede direktivet kom 22/1, omtrent samtidig med hvitboka og støtteoppropet. Dette var et skriftlig 3-siders direktiv til avdelingstyrene. Det kom altså 2 uker før rettssaken, og tok opp både politikken, nivået på støttearbeidet og spørsmålet om prioritering.

3. Ca. 31/1 kom det et nytt direktiv. Det rettet seg direkte til alle medlemmene med oppfordringen: Bryhn-saken er her, nå må vi sloss! Det var ment som ET KAMPPROP umiddelbart før sjelve kampen: Vi ser hva fienden satser og håper på. Vi ser hva massene venter av oss. Nå må vi stå på i kampen, se mulighetene, og prioritere deretter! Dette direktivet kom ca. 1 uke før rettssaken og like etter at 4-sideren kom ut. (Vi kommer tilbake til dette direktivet, siden INNHOLDET i det er noe av det dere kritiserer skarpest).

4. I tillegg til disse interne kjørene klarte vi, tross akutte kaderproblemer, som dere nevner, å få et utkjør med direkte kontakt til avdelingstyrene, for å sikre en prioritering av Bryhn-arbeidet i tråd med direktivene. Noen avdelingsstyrer, som var

spesielt trege mht. å gripe betydningen av saken, fikk også spesial-oppvarming fra DS, deriblant styret deres.

15

Dere sier sjøl at dere hadde avvik mht. å gripe betydningen av Bryhn-saken, og at nettopp DS var førende i å korrigere dette. Dette skjedde gjennom diskusjon og kamp. ETTER DETTE jobbet dere ganske bra med Bryhn-saken. Nettopp derfor er det FULLSTENDIG MALPLASSERT når dere legger ansvaret for EGNE politiske feil og byråkratisk baktunghet i mobiliseringen på saken PÅ DS.

Vi kan på ingen måte godta dette. Vi mener at DS har store byråkratiske feil, og vi har arbeidet mye med sjølkritikk. Men om vi godtok en kritikk som er så gjennom feilaktig og i utakt med virkeligheten, og som så klart springer ut av DERES EGNE byråkratiske feil, da ville vi være uærlige opportuniste, som godtok feil kritikk for å slippe å møte den med kamp. Det ville bety en avsporing av anti-byråkrati-kampanjen. Oppmerksomheten ville blitt rettet mot VÅRE feil, som I DENNE SAKEN er helt underordna, i stedet for mot de VIRKELIG alvorlige byråkratiske feila som DERE, og noen andre styrer og kamerater, har vist i Bryhn-saken.

Det var DERE, og slett ikke DS, som ikke så skogen, dvs POLITIKKEN, MASSENE, MULIGHETENE, for bare trær av andre oppgaver.

Men i stedet for å kritisere DERE SJØL for denne byråkratiske feilen, retter dere altså skytset mot DS, som HADDE grepet politikken og fått vendt situasjonen hos dere gjennom diskusjon og kamp.

Hva er dette for en stil, kamerater? Er dette en riktig holdning til kritikk og sjølkritikk? Er dette i samsvar med en aktiv og sjølkritisk stil i anti-byråkrati-kampanjen?

Dere sier at DS har "gjort mye og bra forarbeid i saken og samla kjente kvinner og menn er samlet til støtte". Men i neste omgang setter dere dette OFF MOT breitt støttearbeid i massene. Som om ikke det grundige forarbeidet var EN FORUTSETNING FOR det breie massearbeidet. Som om ikke fronterbeidet med kjente personer både var viktig for den tverrpolitiske profilen og TJENTE massearbeidet. Som om ikke breitt støttearbeid i massene NETTOPP var DS sin linje, som vi kjerte aktivt ut gjennom

KK og de 3 direktivene. Det var jo nettopp DERE, sammen med alle partikamerater, sympatisører og venner, som skulle sette denne linjen ut i livet og sikre brei massestøtte.

16

Fordi DS sin linje ble grepet av den store majoritet av medlemmene, ble den omgjort til en materiell kraft av kampvilje og støttearbeid. Dette er hovedgrunnen til at vi vant kampen om oppinionen og massene, til at massestøtten økte dag for dag.

Det var nettopp byråkratiske feil av DERES type som var hovedhinderet for at ikke massestøtten ble ENDA breiere. Men dette var en helt underordnet tendens. Hovedtyngden av partiet sloss godt og entusiastisk, og oppnådde store resultater. Vi må si det som det er, kamerater: Hadde deres byråkratiske feil vært dominerende i partiet, hadde DS ikke hatt krefter til å skjære gjennom byråkratismen med nok kraft og bredde til at vår linje for massestøtte hadde blitt omgjort til aktivt støttearbeid og seier i opinjonen og massene.

Dere sier at dere ble DÅRLIG og SEINT mobilisert av DS til å arbeide med saken. VI HAR VIST AT DETTE PÅ INGEN MÅTE ER TILFELLE.

Men så sier dere at "på grunn av det seint utkjøret måtte kader tas av andre oppgaver".

Ja, det er klart! Uansett NÅR utkjøret kom, måtte jo dette gjøres, i den korte og hektiske kampfasen. Når dere ikke skjønner at dette var nødvendig, er det bare en følge av at dere ikke skjønne og skjønner Bryhn-kampen som en viktig faktor og muligheter. I 3 direktiver argumenterte vi for betydningen av saken og slo fast at den ville kreve at NOEN fikk den som hovedoppgave foran saken, at ALLE måtte innstille seg på støttearbeid under saken. At dette krevde kader-prioritering og ledelse skulle si seg sjøl. Ellers ville det jo ikke bli noen politisk kampanje.

For øvrig vil vi si: Når vi la opp til en KONSENTRERT kampanje, var det i tråd med prioriteringene i årsplanen. At vi startet mobiliseringen 1 måned før kampanjen, internt og eksternt, synes vi er I GOD TID og ikke for seint til å planlegge mht. kader.

Så går vi over til den konkrete kritikken av innholdet i det

siste direktivet: "Bryhn-saken er her, nå må vi sloss!"

17

Her forfusker dere fakta og tolker direktivet helt i strid med vår mening og det som faktisk står der.

Derfor gjengir vi likegodt hele direktivet, slik at kameratene kan dømme sjøl:

BRYHNSAKEN ER HER - NÅ MÅ VI SLOSS !

Brev fra DS til medlemmene av AKP(m-l), NKS og RU i Bergen.

Når vi er oppe i en stor streik, ser vi på det som en styrkeprøve mellom klassene, en konfrontasjon med fienden der vi satser alt. Lenin slår fast at vi ikke må ha et snevert og økonomistisk syn på klassekampen, men legge stor vekt på politiske avsløringer av klassefienden.

Bryhn-saken er både en konfrontasjon med fienden, en sak der vi kan avsløre fienden i et direkte angrep å de revolusjonære, med forsøk på kriminalisering.

Setter vi ikke til for fulle mugger og satser alt, vil fienden få lett spill. Driver vi og tutler med interne ting og prioriterer saken ned, er vi dømt til å tape kampen om opinionen, om massene. Resultatet vil bli at massene ser at vi ikke står på, at vi lar oss slå tilbake. Dette vil skape misstillit til oss i stedet for respekt og støtte, Dette vil gjøre det til en lett sak for retten å dømme de tiltalte hardt, med svære bøter og fengsel.

Kan vi godta dette? Nei, og atter nei! Vi er i skuddlinjene, massene vil følge kampen nøye. Vi har ikke noe valg! Vi må kaste alle krefter inn!

- Vi må prioritere andre saker ned og utsette de. Vi må gripe dagen og timen. Dette er massesaken i særklasse i Bergen nå. Vi ville være blinde byråkrater om vi ikke i denne korte tiden før og under saken innser dette, og tar konsekvensen av det. -

- Konklusjon: Vi må med hard hånd rydde plass til et knallhardt og omfattende støttearbeid i Bryhn-saken. Situasjonen krever det og ingenting mindre duger.

- Alle styrever og alle kamerater må samles, omprioritere og legge nye planer for tida framover, med støttearbeidet i Bryhn-saken som oppgave i særklasse, overordna alt annet.

- DS og de tiltalte vil stå på for det de er verdt, men vi må ha alle medlemmer av den revolusjonære bevegelsen i ryggen!

Hvordan skal vi bygge en bred opinion til støtte for de tiltalte?

1. Studer hvitboka, sett deg inn i saka.
2. Studer frontgrunnlaget/støtteoppropet nøye og husk at det er snakk om en demokratisk kamp mot politistat-metoder og kriminalisering av opposisjonelle, mot ny-McCarthyisme.
3. Hent opplysninger fra KK om hvordan politi-stat-metoder, forhåndsdømming og knebling av de tiltalte motkjør skal legges opp til en hard dom.
4. Saml støtte på dette grunnlaget (2. og 3.) og unngå "venstre"-feil, anvend taktikk og gå breitt ut.
5. Legg planer for massearbeidet, samle underskrifter og ha en offensiv stil.

Mulighetene for støtte er stor.

Støttearbeidet til nå viser at vi kan nå breitt ut. Fienden har helt opplagt undervurdert både det vi har å føre med i saka og muligheten for støtte. Om vi satser maksimalt, kan vi få en støtte som kullkaster fiendens planer.

18

Derfor og til slutt:

- KAST DERE UT I STØTTEARBEIDET I BRYHN-SAKEN!
- BRYHN-SAKEN ER HER - NÅ MÅ VI SLOSS

Kameratslig hilsen

DS

NB! Mobiliser til onsdagsmøtet i Gamle Folkets Hus kl 1930 (se KK)

-- // --

Dere sier: "Direktivet legger indirekte skylden for at arbeidet er kommet så seint i gang på medlemmene ("Nå må vi slutte å gå å sulle", og ledelsen gjør sitt, det er bare opp til medlemmene")

Hvor har dere dette fra kamerater? Det er IKKE fra direktivet. Alle kan lese at vi mobiliserer til kamp ut fra fiendens kjø, betydningen av kampen og nødvendigheten av å gripe dagen og timen, gå aktivt ut i massearbeidet. Vi slår fast at mulighetene er store, om VI - dvs. HELE PARTIET - kaster oss ut i støttearbeidet og prioriterer deretter.

Etter at vi fikk deres kritikk, har vi spurt en rekke kamerater om de oppfattet direktivet slik dere gjør. INGEN av de hadde oppfattet direktivet på denne måten. Hvorfor gjengir dere direk-

tivet på en så fortegnende måte, kamerater?

Dere sier: "Direktivet som kom tenderer også til moralisme og mobiliserer ikke på politikken".

19

Hva er det som er moralisme?

Når streikende arbeidere fra Odda står på telerstolen i Bergen og sier: Kampen krever innsats, dere må stå på kamerater. Er det moralisme? Når SK sender ut direktiv i forbindelse med f.eks. Jøtul-streiken og sier: Dere må prioritere denne kampen ut fra fienden og mulighetene. Det er en klassesak, hiv kreftene inn. Er det moralisme? Ja, for de som står utenfor kampen, er halv-hjerta og har et byråkratisk forhold til egne lokale planer, vil det kanskje fortone seg slik. For de som ikke tar utgangspunkt i klassekampen, politikken og massene, som ikke ser perspektivet og mulighetene, vil det kanskje oppfattes som et moralistisk krav om en innsats som kullkaster egne planer. Det er BYRÅKRATER som reagerer sånn! Det er deres egne byråkratiske feil som får dere til å tolke vårt kamprop av et direktiv som moralisme. Det skulle ildne til innsats, og gjorde det, i hovedtyngden av partiet. Men dere stiller dere utenfor kampen og snakker om MORALISME. Dette er en feilaktig ideologisk holdning til klassekampen. En holdning vi vil kritisere skarpt.

Dere sier at direktivet ikke mobiliserte på politikken. Til det vil vi si: Om dere ikke klarer å få politikk ut av dette direktivet, må det være noe galt med øynene som ser og ikke direktivet.

Dette direktivet fulgte etter et grundig politisk begrunnet direktiv. Det henviser til kvitboka og KK. Det er ment som en siste oppfordring til innsats før kampen, på toppen av disse politiske utkjørene. Men det har også et eget politisk innhold. Det er målrettet og begrenset ut fra denne funksjonen.

Dere sier: "Direktivet inneholder ikke noen konkrete anvisninger på hvordan andre høyt prioriterte oppgaver skal behandles denne uken, f.eks. KK og årsmøte-bevegelsen". Her er vi litt enig. Men bare litt. Husk at Bryhn-kampanjen var varslet i god tid og at direktivet 22/1 ga grundige anvisninger. Også her er prioriteringen klar: KORTVARIG og VIKTIG gjør, prioritert over interne oppgaver. Andre eksterne saker RETTES INN på Bryhn, f.eks. KK-uka. Nesten alle avdelingene laget KK-standsene om til Bryhn-stands, og solgte ikke MINDRE KK av den grunn.

Fordi vi hadde sett en del treghet og nøling i partirekkene (og fordi direktivet også gikk til ungdomsforbundene) sier vi at styrer og kamerater må samles og prioritere saken LANGT KLARERE. Vi fulgte dette opp med diskusjoner med styrene.

20

Men her KUNNE vi vært klarere og mer presise, mht. å stille KONSEKVENSENE av opp-prioriterings. Vi er enig i det.

Dere sier: "Det ble ikke gjort noen særskilte tiltak for å mobilisere UF-ene (ungdomsforbundene)". Her er vi enda mer enig i kritikken. En del ble gjort. Men vi kunne gjort langt mer. Dette er en viktig feil, som vi gjør sjølkritikk for, og som vi skal ta opp med UF'ene.

Men disse feilene, og en del andre feil som vi driver og oppsummerer, kan ikke rokke ved de konklusjonene om den politiske kampen som vi har gitt foren. Fremfor alt får de oss ikke til å gå fra en helhetsvurddring av det som er hovedsiden ved deres kritikk:

- Den er på nesten alle punkter feil i vurderingen av Bryhn-arbeidet og DS sin rolle.
- Den avslører deres egne byråkratiske feil og vurderinger.

Likevel er det positivt at denne kritikken har kommet. Ved å studere den og vårt svar, kan vi høyne forståelsen av Bryhn-sakens betydning og - ikke minst - lære mye om byråkratismen.

Med dette utgangspunktet må derfor alle styrer i avdelinger og kamerater se Bryhn-kampen som en gradmåler for nivået i kampen mot byråkratiske feil. Det er et utmerket utgangspunkt for fremgang i antibyråkrati-kampen i hele partiet.

Til dere, kamerater kritikere, vil vi si: Studer svaret vårt, svar på de spørsmålene og den kritikken vi gir. Vær sjølkritisk og reis kampen mot byråkratismen!

Kameratselig hilsen

DS